

[Morten Lange.]

proportion i hele debatten, som jeg tror vi vil stå os ved at føre den i.

Poul H. Møller (KrF):

Vor ordfører er desværre forhindret i at være til stede ved denne, synes jeg, ret vigtige debat, men jeg skal på kristeligt folkepartis vegne komme med nogle enkelte kommentarer til de foreliggende lovforslag.

Jeg ved ikke, om det er en tilfældighed, at vi behandler disse lovforslag umiddelbart, forinden vi skal gå over til at tale om atomkraftværker. Men for mig at se synes det, som om det også har spillet en rolle ved udformning af lovforslaget om elforsyning, hvis jeg må tage det først. Der er jo tale om en væsentlig strukturændring, hvor man giver handelsministeriet en ret så stærk og kraftig indflydelse på hele ledelsen og styringen af elsektoren fremover, og jeg personlig tager det som et udtryk for, at man forstår alvoren, der ligger bag de helt nye aspekter i vor energiforsyning fremover, selv om dette blev benægtet af hr. Erik Holst ved indledningen af debatten her. Man kan måske nære nogen betænkelighed ved, at der lægges så megen magt i handelsministeriet, men får trøste sig med, hvad der er anført i lovforslagets § 2 om, at handelsministeren er pligtig at holde folketingets energipolitiske udvalg orienteret om alle væsentlige forhold vedrørende elforsyningen.

De enkelte paragraffer skal jeg ikke gennemgå, blot standse kort ved § 10. Jeg finder, det er en udmærket ting med nedsættelsen af dette elprisudvalg, som kan gribe ind, hvor man kan støde på urimeligheder, og det kan være en hjælp, som det vist også tidligere er nævnt, bl. a. på steder, hvor man på grund af arbejdsløshed osv., har brug for hjælp, også hvad elforsyning angår. Jeg skal ikke sige mere om dette.

Lovforslaget om elektriske stærkstrømsanlæg er jo en umiddelbar følge af lovforslaget om elforsyning. I den forbindelse kunne jeg dog have lyst til blot ganske kort at henstille, at man også fremover betænker miljøet og vor smukke natur, som desværre ofte er blevet vansiret ved rejsning af disse hæslige ledningsmaster. Det er mit håb, at man også fremover i videst mulig udstrækning tager hensyn til naturen og, som det også tidligere er blevet nævnt, hvor der er mulig-

hed for det, lægger disse stærkstrømsledninger ned i jorden, selv om det betyder en forøgelse af omkostningerne.

Kristeligt folkeparti vil gå ind i debatten og i behandlingen i udvalget med alvor, fordi vi ser, at det som sagt må have en relation til en kommende omlægning af hele vor kraftforsyning.

Ib Nørlund (DKP):

Så tumler det høje ting videre med sin udformning af en energipolitik, og det foregår på en noget bagvendt manér, synes jeg. Forleden begyndte det med et forslag om at give sig Det internationale Energi Agentur i vold i et underordningsforhold i leverancer med olie og andre energikilder, som kan blive skæbnsvangert og i hvert fald gøre udrømmningen af en selvstændig energipolitik temmelig fiktiv. Nu kommer så forslag om transport af energien, som elforsyningen jo væsentlig er, og efterhånden nærmer man sig også problemerne om produktionen af energi.

Heroverfor synes jeg, at man burde begynde med en samlet energipolitik, som må være den tekniske livsnerve i produktionen, og deraf aflede politikken på andre områder, og i den henseende er jeg også enig i, hvad der er sagt af fru Lone Dybkjær her.

I forelæggelsestalen siger ministeren, at landets samlede energiforsyning, som igennem de seneste årtier har været en relativt ukompliceret affære, nu er blevet så problemfyldt, at en overordnet politisk styring og et hermed forbundet politisk ansvar må være nødvendig. Det er jeg enig i, men den logiske konsekvens af det forekommer mig at være at følge det forslag, vi tidligere har stillet om at nationalisere energisektoren og specielt elektricitetsvæsenet. Der er talt rørende ord om de små, ynkelige foretagender, som elektricitetsforsyningen består af her i landet, men faktisk er koncentrationen jo allerede sket, og derfor ville det også være det naturlige grundlag for en virkelig energipolitik.

Specielt bestemmelsen vedrørende atomværker, denne enekoncession, forekommer det mig, at på det område er det helt urimeligt at opretholde et koncessionsprincip og ikke gøre det til et nationaliseret foretagende. Det, som gør en sådan samlet styring nødvendig, er efter min opfattelse, at man